

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ.

เหตุผล

เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ และความสัมพันธ์ในการจ้างงานโดยอยู่ในรูปแบบผู้รับงานไปทำที่บ้าน ซึ่งไม่อยู่บนพื้นฐานของสัญญาจ้างแรงงาน ทำให้ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน เกิดการเอารัดเอาเปรียบในเรื่องสภาพการจ้าง อย่างเช่นค่าตอบแทนต่ำ การผลักภาระค่าใช้จ่ายและวัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน เกิดสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัย ขาดแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งงานและการตลาด การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน ตลอดจนเงินทุนหมุนเวียน ไม่มีการรวมกลุ่มทำให้ขาดความเข้มแข็งและอำนาจต่อรอง ขาดประสิทธิภาพในการทำงานและคุณภาพของฝีมือและผลผลิต อีกทั้งไม่มีกลไกในการบังคับใช้กฎหมายและใกล้เคียงข้อพิพาทที่เป็นการประสานประโยชน์และหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า อันนำมาซึ่งความขัดแย้งและทำลายความสัมพันธ์ในการจ้างงานที่มีต่อกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
คุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน
พ.ศ.

.....
.....
.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่ง
มาตรา ๒๕ ประกอบมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนา
ผู้รับงานไปทำที่บ้าน พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ผู้จ้างงาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงจ้างให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านทำงานที่รับไปทำที่บ้าน
โดยจ่ายค่าตอบแทนให้

“ผู้รับงานไปทำที่บ้าน” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานที่รับไปทำที่บ้านให้ผู้จ้าง โดย
ได้รับค่าตอบแทน อันเป็นการทำงานด้วยตนเองโดยมีการช่วยเหลือของสมาชิกในครอบครัวด้วยหรือไม่ก็ได้

“งานที่รับไปทำที่บ้าน” หมายความว่า เป็นการงานที่เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของ
กระบวนการผลิตที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรม หัตถกรรม หรือกิจการอื่นตามที่กำหนดไว้ใน
กฎกระทรวง ที่ผู้รับงานไปทำที่บ้านทำให้ผู้จ้างงานตามที่ผู้จ้างงานกำหนดเพื่อรับค่าตอบแทน ซึ่งเป็นงานที่

ทำที่บ้านของผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสถาบันอื่นใดที่ผู้รับงานไปทำที่บ้านเลือกเอง และมีใช้สถานที่ของผู้จ้างงานหรือในความควบคุมบังคับบัญชาของผู้จ้างงาน โดยไม่คำนึงถึงว่าฝ่ายใดเป็นผู้จัดหาวัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน และหมายความถึงสัญญาใด ๆ ที่ผู้จ้างงานเป็นผู้ขายวัสดุ หรือสิ่งของอื่นที่เกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้านและสัญญาว่าจะซื้อผลิตภัณฑ์ หรือชิ้นงานที่ได้จากงานที่รับไปทำที่บ้านหรือสัญญาในลักษณะอื่น ๆ ทำนองเดียวกัน

“ผู้รับเหมาขั้นต้น” หมายความว่า บุคคลที่เป็นผู้ก่อให้เกิดการรับช่วงงานทั้งหมดหรือบางส่วนไปยังผู้รับงานไปทำที่บ้าน อันเป็นการมุ่งแสวงหากำไรทางเศรษฐกิจ

“ผู้รับเหมาช่วง” หมายความว่า บุคคลที่เป็นผู้ตกลงทำสัญญารับช่วงงานทั้งหมดหรือบางส่วนจากผู้รับเหมาขั้นต้น หรือผู้รับเหมาช่วง อันเป็นการมุ่งแสวงหากำไรทางเศรษฐกิจ

“ค่าตอบแทน” หมายความว่า เงินซึ่งผู้จ้างงานเป็นผู้ตกลงจ่ายให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านเป็นการตอบแทนที่ทำการงานให้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานผู้รับงานไปทำที่บ้าน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

“พนักงานตรวจแรงงาน” หมายความว่า พนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้คณะกรรมการ คณะกรรมการใกล้เคียงและระงับข้อพิพาทและคณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้ง ได้รับค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุมและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปปฏิบัติงานตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

มาตรา ๖ ผู้รับงานไปทำที่บ้านมีสิทธิได้รับการส่งเสริมและพัฒนาและสนับสนุนจากรัฐในเรื่องดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแหล่งงาน

๒. รับงานของหน่วยงานของรัฐ

๓. บริการทางวิชาการหรือการพัฒนาทักษะฝีมือในการทำงาน
๔. สินเชื่อหรือเงินทุนหมุนเวียนเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน
๕. การพัฒนาองค์กรและเครือข่ายองค์กรผู้รับงานไปทำที่บ้าน

มาตรา ๗ การเรียกร้อยหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ซึ่งผู้รับงานไปทำที่บ้านพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี นิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างผู้จ้างงานกับผู้รับงานไปทำที่บ้าน ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านหรือทนายทของผู้รับงานไปทำที่บ้าน ซึ่งถึงแก่ความตาย และให้มีอำนาจกระทำการได้จนคดีถึงที่สุด

มาตรา ๙ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงาน เพื่อกำหนด อัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานให้เป็นไปตาม คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐ ในการกำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน จะต้องไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานที่มีลักษณะคุณภาพและปริมาณอย่าง เดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ไม่ว่าผู้รับงานไปทำที่บ้านจะมีสัญชาติ ศาสนา หรือเพศใด ทั้งนี้ ให้เป็นไป ตามที่คณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานกำหนด

มาตรา ๑๑ ในการที่ผู้จ้างงานจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านให้จ่ายตามที่ตกลงกัน แต่ต้องไม่น้อยกว่าอัตราค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานกำหนด

ในกรณีที่คณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานยังมิได้กำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรม ให้ผู้จ้างงานจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง แรงงาน ในงานที่มีลักษณะคุณภาพและปริมาณอย่างเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน หรือหากไม่มีเทียบเคียงให้จ่าย ค่าตอบแทนที่เป็นธรรม โดยคำนึงถึงปริมาณและคุณภาพของงานตามความสุจริตและพอสมควรแก่กรณี

ค่าตอบแทนการทำงานให้จ่ายเป็นเงินตราไทย หากจ่ายค่าตอบแทนเป็นดัวเงินหรือเงินตรา ต่างประเทศ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้รับงานไปทำที่บ้านเสียก่อน

มาตรา ๑๒ ผู้จ้างงานต้องจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านภายในเวลาเจ็ดวัน นับแต่ วันที่รับมอบงานที่รับไปทำที่บ้าน

หากกรณีการรับมอบงานที่รับไปทำที่บ้าน ตกลงรับมอบกันเป็นส่วน ๆ ผู้จ้างงานต้องจ่าย ค่าตอบแทนในแต่ละส่วนของงานที่รับมอบแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านภายในกำหนดเวลาตามวรรคแรก

ในกรณีที่ผู้จ้างงานผิคนัดชำระค่าตอบแทนต้องรับผิคนัดชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปี นับแต่วันผิคนัด

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่ผู้จ้างงานเป็นผู้จัดหาวัสดุและอุปกรณ์ในการทำงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องใช้วัสดุและอุปกรณ์ด้วยความระมัดระวังและประหยัด ในกรณีที่ทำงานที่รับมอบหมายสำเร็จแล้ว ผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องส่งคืนวัสดุและอุปกรณ์ที่เหลือให้แก่ผู้จ้างงาน

มาตรา ๑๔ บรรดาค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค และค่าขนส่ง ให้ผู้จ้างงานเป็นผู้รับผิดชอบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

หากผู้จ้างงานไม่ชำระเงินตามวรรคแรก ให้คิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปี นับแต่วันที่ผิคนัด

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้จ้างงานเรียกรับหรือรับหลักประกันการทำงานหรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานจากผู้รับงานไปทำที่บ้าน เว้นแต่ ให้เรียกรับได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ให้ผู้จ้างงานคืนหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านภายในเวลาไม่เกินเจ็ดวัน นับแต่วันที่ผู้จ้างงานได้รับงานที่ทำ

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีการตกลงให้หักค่าตอบแทนเป็นค่าเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมงานที่รับไปทำที่บ้าน ผู้จ้างงานมีสิทธิหักค่าตอบแทนได้ไม่เกินร้อยละสิบของค่าตอบแทนทั้งหมด หากมีการตกลงรับมอบงานที่รับไปทำที่บ้านเป็นส่วน ๆ ผู้จ้างงานมีสิทธิหักค่าตอบแทนได้ไม่เกินร้อยละสิบของค่าตอบแทนในแต่ละส่วน

หากผู้จ้างงานหักค่าตอบแทนเกินกว่าอัตราที่กำหนดตามวรรคแรก ผู้จ้างงานต้องคืนค่าตอบแทนในส่วนที่เกินพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน นับแต่วันที่หักค่าตอบแทน

มาตรา ๑๗ ให้ผู้จ้างงานกำหนดวันส่งมอบงานที่ทำสำเร็จ โดยคำนึงถึงระยะเวลาในการทำงานที่รับไปทำที่บ้านของผู้รับงานไปทำที่บ้าน ซึ่งคาดหมายได้ว่างานที่ทำสำเร็จตามปกติวิสัยของผู้ที่ทำงานประเภทเดียวกัน

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่งานที่รับไปทำที่บ้านยังทำไม่แล้วเสร็จและอยู่ในระยะเวลาที่ตกลงกัน ผู้จ้างงานจะบอกเลิกสัญญาไม่ได้ เว้นแต่เหตุแห่งการเลิกสัญญาเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้รับงานไปทำที่บ้าน

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่สาระสำคัญแห่งสัญญาอยู่ที่ความรู้ ความสามารถของตัวผู้รับงานไปทำที่บ้านและผู้รับงานไปทำที่บ้านถึงแก่ความตาย หรือผู้รับงานไปทำที่บ้านตกเป็นผู้ไม่สามารถทำงานนั้นต่อไป

ได้อันมิใช่ความผิดของตน สัญญานั้นย่อมเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้างานในส่วนที่ได้ทำไปแล้วนั้นเป็นประโยชน์แก่ผู้จ้างงาน ผู้จ้างงานต้องรับเอาไว้และจ่ายค่าจ้างตามสัดส่วนของงานที่ทำ

มาตรา ๒๐ ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงกับผู้จ้างงานต้องรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วมกันในกรณีตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔

มาตรา ๒๑ ให้ศาลแรงงานมีอำนาจในการสั่งเพิกถอนข้อสัญญาที่เห็นว่าไม่เป็นธรรม หรือสั่งเพิ่มเติมข้อสัญญาที่เห็นว่า เป็นธรรมในสัญญาระหว่างผู้จ้างงานกับผู้รับงานไปทำที่บ้านได้

หมวดที่ ๒

ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

มาตรา ๒๒ ห้ามมิให้ผู้จ้างงานส่งมอบงานต่อไปนี้ให้ผู้รับงานไปทำที่บ้าน

- (๑) งานเกี่ยวกับกัมมันตภาพรังสี
- (๒) งานเกี่ยวกับสารเคมีที่เป็นอันตราย
- (๓) งานเกี่ยวกับวัตถุระเบิดหรือวัตถุไวไฟ
- (๔) งานเกี่ยวกับวัตถุมีพิษ
- (๕) งานที่ต้องทำด้วยเครื่องมือหรือเครื่องจักร ซึ่งผู้ทำได้รับความสั่นสะเทือนอันอาจเป็นอันตราย
- (๖) งานที่ต้องทำเกี่ยวกับความร้อนจัดหรือความเย็นจัดอันอาจเป็นอันตราย
- (๗) งานที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชนอย่างร้ายแรง
- (๘) งานอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๓ ฝ่ายใดที่เป็นผู้จัดหาวัสดุและอุปกรณ์ในการทำงาน ฝ่ายนั้นต้องจัดหาวัสดุและอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยต่อการทำงาน ตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้จ้างงานเป็นผู้จัดหาวัสดุและอุปกรณ์ในการทำงาน ให้ผู้จ้างงานแจ้งให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้น จากการใช้วัสดุและอุปกรณ์ในการทำงานตลอดจนวิธีการในการป้องกันอันตรายดังกล่าว

กรณีตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสองให้นำมาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงด้วย

มาตรา ๒๔ ผู้จ้างงานมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายในการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงานให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านอย่างเพียงพอ และผู้รับงานไปทำที่บ้านต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายในการทำงานที่ผู้จ้างงานจัดให้

เมื่อผู้รับงานไปทำที่บ้านทำการงานสำเร็จแล้วให้คืนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายในการทำงานแก่ผู้จ้างงาน

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานที่รับไปทำที่บ้านประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานที่ผู้จ้างงานส่งมอบให้ทำ อันมิใช่เป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัวให้ผู้จ้างงานเป็นผู้รับผิดชอบในค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพ และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

เงินค่ารักษาพยาบาลหรือค่าฟื้นฟูสมรรถภาพตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานแล้วแต่กรณี

ค่าทำศพตามวรรคหนึ่งให้จ่ายแก่บุคคลตามลำดับดังต่อไปนี้

- (๑) บุคคลซึ่งรับงานไปทำที่บ้านทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพ
- (๒) สามี ภรรยา บิดา มารดา หรือบุตร ของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ
- (๓) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้จ้างงานฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๕ ให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านหรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตายมีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อพนักงานตรวจแรงงานได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจแรงงานสอบสวนและมีคำสั่งภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำร้องถ้ามีความจำเป็นไม่อาจมีคำสั่งภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้พนักงานตรวจแรงงานขอขยายเวลาต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพร้อมด้วยเหตุผลและอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายอาจพิจารณาอนุญาตได้ตามที่เห็นสมควรแต่ต้องมีระยะเวลาไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

ในกรณีพนักงานตรวจแรงงานมีคำสั่งตามวรรคสองแล้ว ถ้าผู้จ้างงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตายแล้วแต่กรณีไม่พอใจคำสั่งนั้น ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

ในกรณีผู้จ้างงาน ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้าน ซึ่งถึงแก่ความตายไม่อุทธรณ์คำสั่งของพนักงานตรวจแรงงาน หรือไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดให้คำสั่งหรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วแต่กรณีเป็นที่สุด

เมื่อคดีถึงที่สุดและผู้จ้างงานมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินจำนวนใดให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านหรือทายาทโดยธรรมของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตาย ให้ศาลแรงงานมีอำนาจจ่ายเงินที่ผู้จ้างงานวางไว้ต่อศาลให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านหรือทายาทของผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งถึงแก่ความตายได้

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ใช้เด็กทำงานในงานที่รับไปทำที่บ้านที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือขัดขวางต่อการพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา ตามสมควรแก่วัยและวุฒิภาวะของเด็ก
งานที่อาจเป็นอันตรายตามวรรคแรกให้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ห้ามมิให้ใช้เด็กทำงานที่รับไปทำที่บ้านในสถานที่อื่นที่มีใช้บ้านของตนเอง
เว้นแต่สถานที่นั้น บิดาหรือมารดาของเด็กได้ทำงานที่รับไปทำที่บ้านร่วมอยู่ด้วย

มาตรา ๒๙ ห้ามผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ทำงานที่รับไปทำที่บ้านระหว่างเวลา
ยี่สิบสองนาฬิกา ถึงเวลาหกนาฬิกา หรือทำงานที่รับไปทำที่บ้านโดยไม่มีวันหยุด หรือทำงานยก แบก
หาม หาบ ทุ่น ลาก หรือเข็นของหนักเกินสิบห้ากิโลกรัม หรืองานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานที่รับไปทำที่บ้านมี
สิทธิได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีจากหน่วยงานรัฐ เพื่อตรวจหาความเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพอันเกิดจาก
งานที่รับไปทำที่บ้าน

มาตรา ๓๑ ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้จ้างงานอย่างลูกหนี้ร่วมใน
กรณีตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕

หมวด ๓

คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

มาตรา ๓๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนา
ผู้รับงานไปทำที่บ้าน” ประกอบด้วย

- (๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานเป็นประธานกรรมการ
- (๒) ปลัดกระทรวงแรงงานเป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวนหนึ่งคน
- (๔) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข จำนวนหนึ่งคน
- (๕) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวนหนึ่งคน
- (๖) ผู้แทนกรุงเทพมหานคร จำนวนหนึ่งคน
- (๗) ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน
- (๘) ผู้แทนสหภาพแรงงานซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสามคน
- (๙) ผู้แทนผู้จ้างงานซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสามคน
- (๑๐) ผู้แทนองค์กรผู้รับงานไปทำที่บ้านซึ่งเลือกกันเองให้เหลือสามคน

(๑๑) ผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีใช่เป็นการแสวงหากำไรมีผลงานเป็นที่ประจักษ์และดำเนินกิจกรรมดังต่อไปนี้้องค์กรละหนึ่งคน โดยการคัดเลือกกันเองในแต่ละกลุ่มให้เหลือกลุ่มละหนึ่งคน

(ก) งานด้านสตรี

(ข) งานด้านผู้ใช้แรงงาน

(ค) งานด้านชุมชนแออัด

(ง) งานด้านสาธารณสุข

(จ) งานด้านผู้รับงานไปทำที่บ้าน

(๑๒) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสามคน

(๑๓) ผู้อำนวยการสำนักงานผู้รับงานไปทำที่บ้านเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๓ ให้กรรมการตามมาตรา ๓๒ (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) และ (๑๒) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีและจะได้รับเลือก หรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระติดต่อกันไม่ได้

มาตรา ๓๔ การคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๓๒ (๑๒) ให้กรรมการตามมาตรา ๓๒ (๑) ถึง (๑๑) และ (๑๓) ดำเนินการสรรหาและพิจารณาคัดเลือกจากบุคคลผู้มีความเชี่ยวชาญทางด้านแรงงาน สิทธิมนุษยชน เศรษฐศาสตร์ ด้านละหนึ่งคน

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะนโยบายและกำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงานให้มีประสิทธิภาพ

(๒) เสนอแนะการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับไปทำที่บ้าน

(๓) กำหนดระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย

(๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน

(๕) ส่งเสริมความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานราชการ องค์กรเอกชน และองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับไปทำที่บ้าน

(๖) กำหนดมาตรการในการคุ้มครอง และการส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานเพื่อกำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรมของผู้รับงานไปทำที่บ้าน

(๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ที่ปรึกษา หรือคณะทำงาน ทั้งนี้ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

(๘) ติดตามตรวจสอบการดำเนินการที่เกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้านจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

(๑๐) จัดทำรายงานเกี่ยวกับผลการดำเนินงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๑๑) ปฏิบัติงานอื่นตามที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๖ ให้จัดตั้งสำนักงานผู้รับงานไปทำที่บ้านขึ้นในกระทรวงแรงงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นและคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) สำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน

(๔) ปฏิบัติงานตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวดที่ ๔

คณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาท

มาตรา ๓๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งในระดับจังหวัด เรียกว่า “คณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาท” ประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้หรือมีประสบการณ์ด้านแรงงาน สิทธิมนุษยชน การพัฒนาชุมชนท้องถิ่นกลุ่มองค์กรชาวบ้านหรือกฎหมาย เป็นที่ประจักษ์ด้านละหนึ่งคนเป็นอย่างน้อย รวมจำนวนทั้งหมดเจ็ดคน โดยให้คณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทเลือกกรรมการด้วยตนเองคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ให้คณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทตามวรรคแรกมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

มาตรา ๓๘ คณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาท ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับแต่งตั้ง

(๓) มีความประพฤติเรียบร้อย ซื่อสัตย์สุจริตและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี

(๔) สมจริตใจและเสียสละเวลา หรือเคยช่วยเหลือการดำเนินงานของกระทรวงแรงงาน หรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีภูมิสำเนา หรือถิ่นพำนัก และประกอบอาชีพอยู่ในจังหวัดนั้น

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการไต่เถียงและระงับข้อพิพาท ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

- (๑) ผู้แทนสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด จำนวนหนึ่งคน
- (๒) ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวนหนึ่งคน
- (๓) ผู้แทนสหภาพนายความ จำนวนหนึ่งคน
- (๔) ผู้แทนองค์กรธุรกิจเอกชน จำนวนหนึ่งคน
- (๕) ผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน หรือองค์กรสาธารณประโยชน์ จำนวนหนึ่งคน

มาตรา ๔๐ ให้สวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัดเป็นผู้ดำเนินการให้มีคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๓๘

มาตรา ๔๑ ให้คณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๓๘ มีอำนาจคัดเลือกบุคคลเพื่อเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการไต่เถียงและระงับข้อพิพาท หากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าบุคคลใดมีคุณสมบัติไม่เหมาะสมให้ส่งคืนมายังคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๓๘ พร้อมชี้แจงเหตุผลหากคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๓๘ มีความเห็นเช่นเดิมให้ถือเป็นยุติ หรือเสนอบุคคลใหม่ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณาโดยไม่ชักช้าก็ได้

มาตรา ๔๒ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการไต่เถียงและระงับข้อพิพาทมีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- (๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งวัตถุ หรือเอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง
- (๓) มีหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิมาแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่เกี่ยวข้อง
- (๔) กำหนดมาตรการที่เหมาะสมและเป็นธรรมในการไต่เถียงและระงับข้อพิพาทของคู่กรณี และผลกระทบต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (๕) วางระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประชุม การดำเนินงานและการไต่เถียงและระงับข้อพิพาท
- (๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่เถียงและระงับข้อพิพาทในระดับอำเภอ หรือตำบล หรือพื้นที่ชุมชนใดตามที่จำเป็น และให้คณะอนุกรรมการไต่เถียงและระงับข้อพิพาทที่ได้รับการแต่งตั้งดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๔๒ (๑) ถึง (๕) โดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ คณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทนอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจพ้นจากตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งตามมาตรา ๓๘
- (๔) ถูกคัดค้านหรือไม่ได้รับการยอมรับจากคู่กรณี
- (๕) ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เพราะไม่เข้าร่วมประชุมในการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทติดต่อกันสองครั้ง

มาตรา ๔๔ เมื่อคณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทคนใดพ้นจากตำแหน่งให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๔๕ หากคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจผลของการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทอาจยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ หรือฟ้องคดีต่อศาลแรงงานก็ได้

หมวด ๕

พนักงานตรวจแรงงานเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน

มาตรา ๔๖ เพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานตรวจแรงงานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นพนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๗ ให้อาสาสมัครแรงงานตามระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยอาสาสมัครแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยอนุโลมเป็นอาสาสมัครแรงงานเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่งและวรรคสองต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสองเท่าในอัตราค่าตอบแทนที่กำหนดไว้ในมาตราดังกล่าว

มาตรา ๔๕ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าสามหมื่นบาท

มาตรา ๕๐ ผู้จ้างงานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าห้าพันบาท

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล กรรมการหรือผู้จัดการของนิติบุคคลนั้น หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๕๓ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำ หรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่น้อยกว่าหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๔ ให้กระทรวงแรงงานดำเนินการให้มีการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๓๒ (๖) (๗) (๘) (๑๑) และ (๑๒) เพื่อให้มีคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานราชการ ผู้แทนองค์กรเอกชนซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่ได้แสวงหาผลกำไรและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าเจ็ดคน เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตามวรรคแรก

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน

พ.ศ.

๑. กำหนดนิยามของ “ผู้รับงานไปทำที่บ้าน” “และงานที่รับไปทำที่บ้าน” (ร่างมาตรา ๓)
๒. กำหนดสิทธิในด้านต่าง ๆ ที่ผู้รับงานไปทำที่บ้านจะได้รับการส่งเสริมพัฒนาและการสนับสนุนจากรัฐ (ร่างมาตรา ๖)
๓. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งมีคุณสมบัติไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีที่เกิดจากข้อพิพาทระหว่างผู้จ้างงานกับผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๘)
๔. กำหนดให้มีคณะกรรมการค่าตอบแทนการทำงานเพื่อกำหนดอัตราค่าตอบแทนที่เป็นธรรมแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๙)
๕. กำหนดหลักเกณฑ์การจ้างงานและการจ่ายค่าตอบแทนแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๑๐ ถึงมาตรา ๒๐)
๖. กำหนดให้ศาลแรงงานมีอำนาจในการสั่งเพิกถอนข้อสัญญาที่เห็นว่าเป็นไม่ชอบธรรม หรือสั่งเพิ่มเติมข้อสัญญาที่เห็นว่าเป็นธรรมในสัญญาระหว่างผู้จ้างงานกับผู้รับงานไปทำที่บ้านได้ (ร่างมาตรา ๒๑)
๗. กำหนดประเภทของงานที่ห้ามมิให้ผู้จ้างงานส่งมอบงานให้ผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๒๒)
๘. กำหนดให้ผู้จ้างงานมีหน้าที่แจ้งให้ผู้รับงานไปทำที่บ้านทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้วัสดุและอุปกรณ์ในการทำงานที่ผู้จ้างงานเป็นผู้จัดหา รวมทั้งให้ผู้จ้างงานมีหน้าที่จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายในการทำงานที่เหมาะสมกับลักษณะงานให้แก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านอย่างเพียงพอ (ร่างมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔)
๙. กำหนดให้ผู้จ้างงานเป็นผู้รับผิดชอบในค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพ และค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในกรณีที่ผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัวที่ช่วยทำงานที่รับไปทำที่บ้านประสบอันตราย เจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือถึงแก่ความตาย เนื่องจากการทำงานที่ผู้จ้างงานส่งมอบให้ทำอันมิใช่เกิดจากการจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้รับงานไปทำที่บ้าน หรือสมาชิกในครอบครัว รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าทำศพ (ร่างมาตรา ๒๕)
๑๐. กำหนดสิทธิแก่ผู้รับงานไปทำที่บ้านในการยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงาน เพื่อให้สอบสวนและมีคำสั่งกรณีผู้จ้างงานฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๒๕ (ร่างมาตรา ๒๖)

๑๑. กำหนดข้อห้ามมิให้ใช้เด็กทำงานในงานที่รับไปทำที่บ้านที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือขัดขวางต่อการพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาตามสมควรแก่วัยและวุฒิภาวะของเด็ก และห้ามมิให้ใช้เด็กทำงานที่รับไปทำที่บ้านในสถานที่อื่นที่มีใช้บ้านของตนเอง เว้นแต่สถานที่นั้น บิดาหรือมารดาของเด็กได้ทำงานที่รับไปทำที่บ้านร่วมอยู่ด้วย (ร่างมาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘)

๑๒. กำหนดข้อห้ามผู้รับงานไปทำที่บ้าน ซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ทำงานที่รับไปทำที่บ้านระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๖.๐๐ นาฬิกา หรือทำงานที่รับไปทำที่บ้านโดยไม่มีวันหยุดหรือทำงาน ยกแบก หาม หาบ พูน ลาก หรือเข็นของหนักเกิน ๑๕ กิโลกรัม หรืองานอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๒๙)

๑๓. กำหนดองค์ประกอบ วาระการดำรงตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๕)

๑๔. กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานผู้รับงานไปทำที่บ้าน สังกัดกระทรวงแรงงานและกำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๖)

๑๕. กำหนดองค์ประกอบ และวิธีการคัดเลือกบุคคลของคณะกรรมการสรรหาคณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาท (ร่างมาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๑)

๑๖. กำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในระดับจังหวัดที่เรียกว่า “คณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาท” (ร่างมาตรา ๓๙ ถึงมาตรา ๓๘ และร่างมาตรา ๔๒ ถึงมาตรา ๔๓)

๑๗. กำหนดให้กรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่พอใจผลการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทของคณะกรรมการไกล่เกลี่ยและระงับข้อพิพาทมีสิทธิยื่นคำร้องต่อพนักงานตรวจแรงงานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ หรือฟ้องคดีต่อศาลแรงงานก็ได้ (มาตรา ๔๕)

๑๘. กำหนดให้พนักงานตรวจแรงงานตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เป็นพนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๖)

๑๙. กำหนดให้อาสาสมัครแรงงานตามระเบียบกระทรวงแรงงานว่าด้วยอาสาสมัครแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยอนุโลมเป็นอาสาสมัครแรงงานเกี่ยวกับงานที่รับไปทำที่บ้าน เพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือพนักงานตรวจแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๗)

๒๐. กำหนดบทกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๔๘ ถึงมาตรา ๕๓)

๒๑. กำหนดบทเฉพาะกาลให้กระทรวงแรงงานดำเนินการให้มีการคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมพัฒนาผู้รับงานไปทำที่บ้าน โดยให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานราชการ ผู้แทนองค์กรเอกชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่มีได้แสวงหาผลกำไร และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนทั้งหมดไม่น้อยกว่าเจ็ดคน เพื่อทำหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการดังกล่าว (ร่างมาตรา ๕๔)